

i Gjære, det selv Løser kunne lære". Det var mig allerede paafaldende igaar, og meget glædeligt paafaldende, da jeg har ment, som jeg tidligere har udtalt, at den ærede Krigsminister maatte kunne vente at faae Noget gjort for Landets Befæstning, og jeg mener, som det gamle Ord siger, at det er en daarlig Jugl, der ikke vil værgе sin Næde, og saaledes siger jeg ogsaa, at det er daarlige Fugle, der ikke vilde værne om Danmarks Rige. Men jeg siger, at den første Betingelse for, at Ministeren kan faae den Sag frem her i Landet, er, at Landet kan se, at han ikke er et Partis Minister, at han gjør sig Plid for ikke at være et Partis Minister, men derimod staar som Landets Minister, saa at man kan se hen til ham som saadan. Høire har i lang Tid været vant til at tale i en Tone, hvorved det har skadet baade sig selv og Sagen, idet de have sagt: Det Ministerium, der er ved Roret, er vort Ministerium, vi have fuld Fædrelandskjærlighed, og naar de Andre ikke vilde som vi, saa have de slet ingen Fædrelandskjærlighed, det er Daarlighed Altsammen. Dette kunde naturligvis det store Flertal af Folket, som har sine Repræsentanter her i Rigsdagen, slet ikke lade gjælde, det ansaa de for en uforstandig Tale. Det Pæneste er imidlertid, at Høire selv erkjender, at det var en uforstandig Tale, saa er der Intet i Veien for, at vi kunne række hinanden Haanden. Det undrede mig igaar, at de militære Medlemmer toge saaledes mod den høitærede Krigsministers Udtalelse, som de gjorde. Jeg vilde have fundet det meget smukkere, om de havde udtalt sig ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), da han talte imod Kultusministeren. Han sagde: Jeg har før hjulpet Dem, og finder De, at det nu kan hjælpe Dem, at jeg gjør mig til Umbolt eller Faldepude for Dem, saa er jeg ogsaa villig dertil. Det var virkelig en smut Udtalelse. Man kunde nok sige, at det var noget uventet, at den ærede Krigsminister huggede saaledes løs baade til den ene og den anden Side, naar de militære Medlemmer kom med Noget, som efter hans Formening var ufornuftigt, og at han trak Klinge og brugte den, saa at de sølte det. Det er meget rigtigt, det giver Luft.

Formanden (Krabbe): Det forekommer mig ikke at angaa den foreliggende Sag.

Tung: Jeg mærkede imidlertid, at det gav Luft igaar, jeg mærkede den store Mumlen, der var —

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem hørte vist ikke min Bemærkning.

Tung: Jeg mente, at hvad der var passeret her i Thinget, kunde omtales.

Formanden (Krabbe): Jeg tillader mig at gjentage for det ærede Medlem, at hvad det ærede Medlem fremdrog af, hvad der var passeret her igaar, efter Formandens Formening ikke vedrører den foreliggende Sag.

Tung: Jeg mente, at afskillige Ting af det, der er sagt her af de to sidste ærede Talere, og som nok kunde omtales, ikke laa nærmere ved Sagen, men . . .

Formanden (Krabbe): Maatte jeg bede det ærede Medlem høre mig. Det er en Skønssag, hvad der angaar den foreliggende Sag eller ikke. Tidt er Grændsen noget vanskeligt at drage, og det kan af og til være, at Grændsen bliver mere berørt, end det burde se; men en Grændse er nødvendig, og naar den bestemt overskrædes, maa Formanden gjøre opmærksom derpaa. I det foreliggende Tilfælde gjør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at her skønner jeg, at Grændsen er overskredet.

Tung: Dette, at den høitærede Krigsminister har stillet sig saaledes, at jeg idetmindste har faaet en Følelse af, at han ikke her vil staa som politisk Partiminister, men som hele Landets Minister, har gjort det Indtryk paa mig, at det vil hjælpe Sagen frem. Hvad angaar Kjøbenhavns Befæstning, har jeg forstaaet det saaledes — men maaste min Opfattelse deraf er feil —, at fordi vi gaa ind paa, hvad der foredræ til Kjøbenhavns Søbefæstning, følger deraf ikke absolut, at man skal gaa ind paa Kjøbenhavns Landbefæstning. Jeg forstaaer det saaledes, at det Første i og for sig er noget Godt, og at det Andet er et aabent Spørgsmaal. Endvidere har jeg forstaaet den høitærede Krigsminister saaledes, at Jylland ikke er opgivet; det er endnu et aabent Spørgsmaal. Jeg kunde have ønsket Jyllands Forsvar stærkere betonet fra den høitærede Krigsministers Side, end han har gjort det, og ligeledes Jyns Forsvar; da jeg, ligesom det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Leobersborg) mener, at det vil være meget farligt overfor vore tydelige Naboer at sige til dem: Det lade vi ligge; det kunne vi ikke forsvare; det skal være forsvareløst! Men det tror jeg heller ikke er den høitærede Krigsministers Mening efter Anmærkningerne til Lovforslaget, at, naar man først er gaaet ind paa Kjøbenhavns Søbefæstning, skal man absolut have en Landbefæstning, saaledes som det blev udtalt den Gang, da der var Rigsdagsopløsning paa dette Spørgsmaal. Denne Gang hedder det heldigvis, at det kun er Kjøbenhavns Befæstning til Søiden, der er Tale om. Men det stod i den daværende Ministers Motiver, at Landbefæstningen maatte følge efter, da Søbefæstningen ellers var af ingen Betydning. (En Stemme: Det staar der ogsaa nu.) Jeg har ikke læst det paa den Maade,